

καλῶς, ὥστε ἡ ἀδελφή του, ἵστατο θεωροῦσα μὲν ἀγοι-
κτὸν στόμα.

— Ἰδού,— εἶπεν, ἀφοῦ ἐτελείωσε,— δὲν σοι ἀρέ-
σσει; δὲν δυοιάζει μὲν χῆναν;

— Ἀπαράλλακτα! ἔξεφωνησεν ἡ Πηγελόπη, καὶ
τώρα πιστεύω, διτὶ θὰ ἀπεράσῃς καὶ αὐτὸν τὸν πε-
ρίφημον Ραφαῆλον, περὶ τοῦ δποίου ἡ μητέρα μᾶς

ἔδιηγγήθη τόσα πολλά. Ἀλλὰ διατὶ δὲν μοι τὸ ἔλεγχος
προτήτερα;

— Διὰ νὰ σ' ἔξιππάσω,— εἶπε γελῶν ὁ Ἀλέξαν-
δρος. “Οταν μάθω νὰ ζωγραφίζω μὲ σκιάν, τότε θὰ
κάμω σὲ καὶ τὴν κούκλαν σου!

— Αὐτὸ θὰ μὲ ἀρέσῃ πολλό,— εἶπεν ἡ Πηγελόπη,
καὶ ἔτρεξε νὰ εἴπῃ εἰς τὴν μητέρα των διὰ τὴν χῆναν
τοῦ ἀδελφοῦ της.

ΣΑΙΕΠΗΡΟΣ.

‘Ο Σαιεπῆρος’ ἦτο ἄγγλος τὸ γένος, γεννηθεὶς τὸ
1564 εἰς τὸ Στράτφορδ (upon-Αὐν) τῆς Ἐπαρχίας
Οὐδρίουικ.

Ἡ διαγωγὴ του κατὰ τὴν παιδικὴν καὶ ἐφηβικὴν
ἡλικίαν ἦτο πᾶν ἄλλο ἢ καλής δπως δῖοι οἱ κακοὶ
παιδεῖς τῆς ἡλικίας του, οὕτω καὶ ὁ Γουλλιέλμος
Σαιεπῆρος ἔτρεχε τὰς νύκτας κλέπτων τὰς ὅρνιθας
καὶ τὰ κουνέλια τῶν γειτόνων του.

‘Αναγκασθεὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Στράτφορδ διὰ
κλοπὴν, μετέδην εἰς Λονδίνον, δπω ἐκολλήθη εἰς
ἐταιρίαν τινὰ ἡ θίασον θεατρικὸν καὶ μετ' δλίγον
ἀνέπτυξε τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, αἵτινες τὸν ἀνέδειξαν

καὶ κατέταξαν τὸ ὄνομά του μεταξὸν τῶν διασημοτά-
των δραματικῶν ποιητῶν τοῦ κόσμου.

Τὰ ποιήματα τοῦ Σαιεπῆρου κατέχουσιν ἐν ‘Ἀγ-
γλίᾳ τὴν αὐτὴν θέσιν, τὴν δποίαν παρ’ ἡμῖν τὰ τοῦ
‘Ομήρου καὶ σπουδάζονται εἰς δῆλα τὰ σχολεῖα τῆς
‘Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς.

‘Ο Σαιεπῆρος ἔγραψε πολλὰ συγγράμματα, μετα-
ξὺ τῶν δποίων ἐξέχουσι τὰ ἔξης: ‘Αριέτος- Μαχ-
βέθ— ‘Οθέλλος Βασιλεὺς Λήμαρ, — ‘Ιούλιος Καϊσαρ
·Ρωμαῖος καὶ Ιουλιέττα.

‘Απέθανε τὸ 1616 εἰς ἡλικίαν πεντήκοντα δύο
ἔτῶν.